

## Arrest

nr. 346 979 van 21 mei 2026  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. PUT  
Laambroekstraat 48  
3550 HEUSDEN-ZOLDER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 21 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. PUT.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Tbilisi. U bent officieel nog gehuwd maar woont in praktijk niet meer samen met uw vrouw. In 2009 verbleef u in Polen, in 2010 in Oostenrijk, in 2011 in Zwitserland en Roemenië en van 2015 of 2016 tot 2018 verbleef u in Duitsland. U diende in elk van die landen een verzoek om internationale bescherming in. Van 2018 tot augustus 2024 verbleef u in Georgië.*

*U verklaarde dat u sinds 2002 de overheid bekritiseerde, de laatste jaren ook via berichten op sociale media, en ook regelmatig naar manifestaties ging. Omwille uw politieke activiteiten kreeg u problemen met andere mensen en werd u vervolgd door de Georgische autoriteiten. U kreeg ruzies, soms fysiek, met medeburgers, en u werd bedreigd door criminelen die banden hebben met de overheid en die opdrachten van de overheid uitvoeren. U werd vroeger ook valselijk beschuldigd door de autoriteiten in 2004 en u kwam twee jaar in de gevangenis terecht. Omwille van deze redenen besloot u op 28 augustus 2024 Georgië te verlaten en u kwam naar België waar u aankwam op 29 augustus 2024.*

*U diende in België een eerste keer een verzoek om internationale bescherming in op 4 december 2024. U daagde echter niet op voor uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 28 februari 2025 en dit zonder een geldige reden mee te delen om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen de voorziene termijn en u reageerde ook niet binnen de maand op de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 4 februari 2025 werd verstuurd. Uw asielverzoek werd bijgevolg beëindigd. Op 3 april 2025 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in België in.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u medische documenten (kopie) voor.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U vreest bij een terugkeer naar Georgië onterecht in de gevangenis terecht te komen of gedood te worden door de autoriteiten of door personen die voor de autoriteiten werken.*

*Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.*

*Ten eerste kunnen we totaal geen geloofwaardigheid hechten aan uw uitgesproken profiel als politiek activist en de problemen die u daardoor heeft ondervonden en de bedreigingen die u daardoor heeft ontvangen omdat er immers dient te worden opgemerkt dat u het CGVS tot op heden nauwelijks tot geen bewijs kan voorleggen van uw asielrelaas, terwijl veelvuldige bewijzen nochtans redelijkerwijze verwacht mogen worden en u ook de nodige tijd heeft gekregen die te verzamelen. Zo heeft u nauwelijks of geen bewijzen voorgelegd van uw politiek profiel, het feit dat u onterecht opgesloten werd in de gevangenis, of van de bedreigingen door de autoriteiten of personen die handelen voor de autoriteiten. Nochtans beweerde u dat u sinds 2002 optreedt als politiek activist, dat u sinds 2002 ook bedreigd bent geweest (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 12), dat u aan 50 manifestaties heeft deelgenomen (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 8), dat u ongeveer 300 tot 500 berichten zou hebben geplaatst over de regering op sociale media (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 9) en dat u nu veel dreigementen krijgt onder uw Facebook-berichten (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 5). We zouden in dit geval dan ook heel wat bewijzen moeten kunnen verwachten voor uw verklaringen, zeker wanneer we tijdens het persoonlijk onderhoud heel expliciet hebben gevraagd die bewijzen voor te leggen, inclusief de beweerde berichten op sociale media tegen de regering en de bedreigingen van de overheid daarbij (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 8-9). Het enige waar u echter naar kon verwijzen, en dit tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 19 september 2025, is uw Facebook-account waar u inderdaad af en toe vage berichten op plaatst over verschillende onderwerpen maar waar geen duidelijke politieke berichten op terug te vinden zijn waar ook een dreigement aan gekoppeld werd door de autoriteiten of door criminelen die voor de autoriteiten werken (zie documenten in het administratief dossier voor de link naar uw Facebook-account). Van uw onterechte beschuldiging en uw gevangenisstraf van 2004 tot 2006 leverde u al helemaal geen bewijzen.*

*Ten tweede benadrukken we dat u wel degelijk verklaarde sinds 2002 vervolgd te zijn geweest omwille van uw politiek activisme (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 12) maar blijkt uit uw verklaringen over de laatste 2 decennia dat uw gedrag niet in overeenstemming te brengen is met de door u aangehaalde feiten en vrees. Zo diende u in Oostenrijk, Zwitserland en Roemenië asielverzoeken in, in 2010 en in 2011, eveneens met als reden politieke vervolging (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 16), zonder dat u de beslissing inzake uw verzoeken om internationale bescherming in die landen heeft afgewacht (DVZ-verklaring, vraag 23). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in het land waar hij verblijft en die internationale bescherming inroept in een ander land, mag niettemin redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst in een ander land, zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van deze landen en zijn verhaal vertelt aan die asielinstanties en zijn beslissing afwacht, quod non in casu. Uw gedrag geeft aldus blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedures, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Het feit dat uw asielverzoek van 2009 in Polen en uw asielverzoek van 2015 of 2016 in Duitsland met als reden politieke vervolging (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 16) werd afgewezen (DVZ-verklaring, vraag 23) draagt evenmin bij aan de geloofwaardigheid van uw asielverzoek. Verder dient te worden opgemerkt dat u zelf verklaarde gerepatrieerd te zijn geweest naar Georgië vanuit Duitsland en dat op eigen verzoek, wat evenmin blijkt geeft van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade in Georgië (DVZ-verklaring, vraag 23). Hierbij komt nog dat u wel degelijk van 2018 tot 2024 onafgebroken in Georgië heeft verbleven (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 4) terwijl u verklaarde vervolgd te worden sinds 2002. Niettemin mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat wanneer u in grote problemen verkeerde u wel degelijk veel sneller Georgië zou verlaten en daar geen 8 jaar meer zou blijven. Op onze*

vraag hierover antwoordde u dat u niet vroeger kon vertrekken maar u een inreisverbod en gezondheidsproblemen had (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 15). Dat u een reisverbod zou hebben verkregen doet niets af aan deze vaststelling, gezien u wel degelijk andere, eventueel illegale, mogelijkheden tot uw beschikking moet hebben gehad om Georgië te verlaten gedurende die 8 jaren. Dat u gedurende 8 jaren niet kon vertrekken wegens gezondheidsproblemen zijn daarentegen louter blote beweringen waarvoor u geen begin van bewijs kan voorleggen. Daarenboven kwam u aan in België op 29 augustus 2024 maar diende u pas een eerste verzoek om internationale bescherming in België in op 4 december 2024 (zie documenten in het administratief dossier). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag zoals hoger reeds aangegeven, redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat u na uw aankomst in België nog meer dan drie maanden wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees. Uw uitleg dat u een tijd wachtte omdat u uw been had gebroken, kan bezwaarlijk als afdoende verschoningsgrond worden aanvaard, zeker gezien dit probleem niet onoverkomelijk is en u in België wel degelijk een vriend had op wie u een beroep had kunnen doen voor uw verplaatsingen (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 16), en vermag dan ook niet afbreuk te doen aan voorgaande overwegingen. Uit het feit dat u niet heeft gereageerd op de uitnodiging voor het onderhoud bij het CGVS in het kader van uw eerst verzoek om internationale bescherming blijkt aan sich reeds een desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat opnieuw onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade.

Ten derde is het weinig geloofwaardig dat u, wanneer u werkelijk in al die jaren, sinds 2002, zou vervolgd geweest zijn en bedreigd geweest zijn door de autoriteiten en door anderen en ook onrechtmatig in de gevangenis zou zijn gestoken, nooit een beroep zou hebben gedaan op de autoriteiten om een klacht in te dienen tegen de politie, criminelen of burgers of nooit een beroep deed op een mensenrechtenorganisatie of op een advocaat om te zien wat u kon doen in uw moeilijke situatie (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 13-14). We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat u, wanneer u werkelijk in dergelijke problemen zou gezeten hebben, gedurende al die jaren, u toch op minstens één bepaald moment zou hebben geprobeerd om tot bescherming te komen, quod non in casu. U verklaarde dat u niet bent opgevoed om tegen iemand een klacht in te dienen omdat ze u dan een verklikker zouden kunnen noemen (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 14).

Ten vierde dient ook te worden opgemerkt dat u niet het minste begin van bewijs naar voor brengt dat uw gevangenisstraf van twee jaar buitenwettelijk of onterecht zou geweest zijn en te maken zou hebben met vervolging omwille van uw vermeende politieke voorkeur (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 11). Dit kan zeker in het licht van de ongeloofwaardigheid van uw politieke profiel en de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten niet zomaar voor waar worden aangenomen.

Ten vijfde verklaarde u dat u een lening lopen had bij een bank in Georgië die u niet kan terugbetalen en er nu bedreigd zou worden met arrestatie (CGVS-vragenlijst, vraag 3.7). Er dient in dit verband echter te worden opgemerkt dat het gegeven dat u die bank in Georgië terug zou moeten betalen voor de verkregen kredieten en u daarvoor gezocht of in dit verband gearresteerd zou worden aan sich geen vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming uitmaakt. In de mate dat uw vrees voor uw schuldeiser ook een vrees voor een normale procedure voor de terugvordering van het geleende geld uitmaakt, en er in het kader van die procedure geen sprake is van buitensporige straffen, waarvoor u ons ook geen indicaties geeft, kan er uiteraard ook geen sprake zijn van vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u voorgelegde document wijzigt ook niets aan de voorgaande appreciatie. Uw medische documenten zijn inderdaad een indicatie voor een bestaande medische problematiek, in casu onder meer een kneuzing van de enkel ingevolge een val, die aan sich niet in vraag wordt gesteld. Dit betekent echter niet dat u zich daardoor gedurende drie maanden niet kon wenden tot de Belgische asielautoriteiten zoals hoger reeds aangegeven.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voegt in het onderhavige verzoekschrift aan het feitenrelaas toe dat zijn vriendin hem overtuigde om zijn berichten op de sociale media te verwijderen omdat zij anders haar job riskeerde te verliezen.

Tevens haalt verzoeker aan dat hij enige tijd op straat leefde, waardoor hij ten tijde van zijn eerste verzoek om internationale bescherming geen kennis kon krijgen van de oproeping voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en van het verzoek om inlichtingen.

2.2. In wat zich aandient als een enig middel, betoogt verzoeker:

*“In tegenstelling tot hetgeen het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing dd. 17.10.2025 stelt, is verzoeker wel degelijk politiek actief door het deelnemen aan manifestaties, het schrijven van posts op sociale media waarin hij kritiek uit op de overheid en het maatschappelijke systeem in Georgië.*

*Verzoeker verzamelt hierover nog bijkomende bewijsstukken.*

*Dit leverde hem veel kritiek en bedreigingen op van anderen die voor het regime in Georgië zijn, zowel van burgers, kennissen, vrienden, maar uiteraard ook van de autoriteiten zelf.*

*Zijn partner, die voor het justitiehuis werkt, werd gevraagd om verzoeker te overtuigen zijn posts te verwijderen, zo niet zou zij haar job kwijtraken.*

*Verzoeker kan en wil echter niet toegeven aan dit regime, hetgeen hem mentaal en fysiek uitput. Om die reden heeft verzoeker Georgië in augustus 2024 verlaten en vraagt hij thans internationale bescherming in België.”*

Vervolgens doet verzoeker gelden:

*“Verzoeker heeft tussen 2018 en 2024 omwille van gezondheidsredenen niet de mogelijkheid gehad om opnieuw naar Europa te reizen en Georgië eerder te verlaten.*

*Verzoeker kende in Georgië ook armoede, waardoor hij ook niet meteen de financiële middelen voor handen had om te vluchten, zodat hij genoodzaakt was om enige tijd af te wachten.”*

Tevens stelt verzoeker:

*“Het wordt verzoeker door het CGVS verweten dat hij nooit beroep deed op de autoriteiten om een klacht in te dienen tegen de politie, criminelen of burgers of dat hij nooit beroep deed op een mensenrechtenorganisatie of op een advocaat om te zien wat hij kon doen in zijn situatie.*

*Verzoeker meent dat hij daartoe geen mogelijkheden zag.*

*Ten eerste herhaalt verzoeker dat hij inderdaad niet op die manier werd opgevoed om tegen iemand een klacht te gaan indienen, want dan zou hij als verklikker bestempeld worden.*

*Ten tweede was het voor verzoeker niet mogelijk om klacht in te dienen bij de bevoegde instanties tegen deze instanties zelf of tegen mensen die voorstanders zijn van het regime. Het is volgens verzoeker onmogelijk, men zou hoe dan ook niets ondernemen tegen deze personen en bovendien zou verzoeker zich hiermee zelf verder in gevaar brengen.”*

Betreffende zijn vrees omwille van de onbetaalde lening, voert verzoeker aan:

*“Aangaande het probleem van verzoeker m.b.t. de niet-terugbetaalde lening in Georgië is verzoeker formeel: hij heeft geen geld en kan de lening aldus niet terugbetalen.*

*Verzoeker vreest dat hij men deze overtreding echter zal aanwenden om hem te straffen door hem op te sluiten in de gevangenis, te meer nu hij gekend is als politiek activist.”*

Verzoeker wijst op artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

*“Indien verzoeker dient terug te keren naar Georgië, dan vreest hij te worden blootgesteld aan vervolging door de Georgische autoriteiten wegens zijn politieke overtuiging en zijn actieve deelname aan manifestaties en kritiek op het regime.”*

*“In ondergeschikte orde en voor zover de Raad voor Vreemdelingebetwistingen van mening is dat de vluchtelingenstatus niet aan verzoeker kan worden toegekend, is verzoeker van mening dat hij wel kunnen genieten van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*Verzoeker meent dat er immers zwaarwegende gronden om aan te nemen dat, wanneer verzoeker naar Georgië moet terugkeren, hij dit maal een reëel risico zal lopen op ernstige schade door foltering, onmenselijke of vernederende behandeling, nu hij vreest in gevangenis te belanden en zich daar op geen enkele manier onder de bescherming van het land van herkomst te kunnen stellen.”*

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*“Het door verzoeker ingesteld beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.*

*(...)*

*Dienvolgens de bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 17.10.2025, zoals meegedeeld per aangetekend schrijven dd. 20.10.2025, te hervormen en opnieuw rechtdoende te zeggen voor recht dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus wordt toegekend.*

*In ondergeschikte orde aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen."*

2.4. Verzoeker voegt ter staving van het voorgaande geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Tevens maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.2. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij aldaar vreesde en vreest (onterecht) in de gevangenis terecht te komen of te worden gedood door de autoriteiten of door personen die voor de autoriteiten werken. Hij zou er problemen riskeren omdat hij politiek actief was en omdat hij naliet een lening terug te betalen.

Met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

*"Ten eerste kunnen we totaal geen geloofwaardigheid hechten aan uw uitgesproken profiel als politiek activist en de problemen die u daardoor heeft ondervonden en de bedreigingen die u daardoor heeft ontvangen omdat er immers dient te worden opgemerkt dat u het CGVS tot op heden nauwelijks tot geen bewijs kan voorleggen van uw asielrelaas, terwijl veelvuldige bewijzen nochtans redelijkerwijze verwacht mogen worden en u ook de nodige tijd heeft gekregen die te verzamelen. Zo heeft u nauwelijks of geen bewijzen voorgelegd van uw politiek profiel, het feit dat u onterecht opgesloten werd in de gevangenis, of van de bedreigingen door de autoriteiten of personen die handelen voor de autoriteiten. Nochtans beweerde u dat u sinds 2002 optreedt als politiek activist, dat u sinds 2002 ook bedreigd bent geweest (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 12), dat u aan 50 manifestaties heeft deelgenomen (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 8), dat u ongeveer 300 tot 500 berichten zou hebben geplaatst over de regering op sociale media (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 9) en dat u nu veel dreigementen krijgt onder uw Facebook-berichten (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 5). We zouden in dit geval dan ook heel wat bewijzen moeten kunnen verwachten voor uw verklaringen, zeker wanneer we tijdens het persoonlijk onderhoud heel expliciet hebben gevraagd die bewijzen voor te leggen, inclusief de beweerde berichten op sociale media tegen de regering en de bedreigingen van de overheid daarbij (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 8-9). Het enige waar u echter naar kon verwijzen, en dit tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 19 september 2025, is uw Facebook-account waar u inderdaad af en toe vage berichten op plaatst over verschillende onderwerpen maar waar geen duidelijke politieke berichten op terug te vinden zijn waar ook een dreigement aan gekoppeld werd door de autoriteiten of door criminelen die voor de autoriteiten werken (zie documenten in het administratief dossier voor de link naar uw Facebook-account). Van uw onterechte beschuldiging en uw gevangenisstraf van 2004 tot 2006 leverde u al helemaal geen bewijzen."*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij in het voorliggende verzoekschrift beweert dat hij door zijn vriendin werd overtuigd om zijn berichten van de sociale media te verwijderen, dient immers te worden opgemerkt dat dit een blote en ongefundeerde, gekunstelde en *post factum* geuite bewering is. Zo deze bewering zou stroken met de werkelijkheid, kon bovendien worden verwacht dat verzoeker zulks ook zou hebben vermeld bij het CGVS wanneer hem expliciet gevraagd werd om de nodige bewijzen voor te leggen inzake zijn vermeende politieke activisme. Verzoeker deed dit echter

niet. Integendeel, verwees hij verweerder zelf door naar zijn Facebook-account en gaf hij aan dat daarop wel degelijk bewijzen terug te vinden waren van zijn politieke activiteiten. Ook staft verzoeker de bewering niet dat zijn vriendin hem zou hebben overtuigd om zijn berichten van de sociale media te verwijderen. Hoe dan ook biedt verzoeker met voormelde uitleg geenszins een afdoende verklaring omtrent het feit dat hij ook inzake de overige, voormelde elementen niet het minste begin van bewijs bijbracht. Dat verzoeker van zijn beweerd decennialange politieke activiteiten, zijn deelname aan tientallen manifestaties, zijn vermeende plaatsen van honderden berichten op de sociale media en de decennialang door hem ondergane bedreigingen, onder meer op zijn sociale media, niet het minste begin van bewijs bijbrengt, en dit ondanks dat zulks van hem wel degelijk mocht worden verwacht, maakt dat aan verzoekers vermeende politieke activisme en de hieraan gekoppelde problemen geen geloof kan worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zelf duidelijk aangaf dat hij inzake het voorgaande over tal van bewijzen beschikte (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8-9).

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing geheel terecht aangegeven:

*“Ten tweede benadrukken we dat u wel degelijk verklaarde sinds 2002 vervolgd te zijn geweest omwille van uw politiek activisme (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 12) maar blijkt uit uw verklaringen over de laatste 2 decennia dat uw gedrag niet in overeenstemming te brengen is met de door u aangehaalde feiten en vrees. Zo diende u in Oostenrijk, Zwitserland en Roemenië asielverzoeken in, in 2010 en in 2011, eveneens met als reden politieke vervolging (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 16), zonder dat u de beslissing inzake uw verzoeken om internationale bescherming in die landen heeft afgewacht (DVZ-verklaring, vraag 23). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in het land waar hij verblijft en die internationale bescherming inroept in een ander land, mag niettemin redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst in een ander land, zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van deze landen en zijn verhaal vertelt aan die asielinstanties en zijn beslissing afwacht, quod non in casu. Uw gedrag geeft aldus blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedures, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Het feit dat uw asielverzoek van 2009 in Polen en uw asielverzoek van 2015 of 2016 in Duitsland met als reden politieke vervolging (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 16) werd afgewezen (DVZ-verklaring, vraag 23) draagt evenmin bij aan de geloofwaardigheid van uw asielverzoek. Verder dient te worden opgemerkt dat u zelf verklaarde gerepatriëerd te zijn geweest naar Georgië vanuit Duitsland en dat op eigen verzoek, wat evenmin blijkt geeft van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade in Georgië (DVZ-verklaring, vraag 23). Hierbij komt nog dat u wel degelijk van 2018 tot 2024 onafgebroken in Georgië heeft verbleven (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 4) terwijl u verklaarde vervolgd te worden sinds 2002. Niettemin mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat wanneer u in grote problemen verkeerde u wel degelijk veel sneller Georgië zou verlaten en daar geen 8 jaar meer zou blijven. Op onze vraag hierover antwoordde u dat u niet vroeger kon vertrekken maar u een inreisverbod en gezondheidsproblemen had (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 15). Dat u een reisverbod zou hebben verkregen doet niets af aan deze vaststelling, gezien u wel degelijk andere, eventueel illegale, mogelijkheden tot uw beschikking moet hebben gehad om Georgië te verlaten gedurende die 8 jaren. Dat u gedurende 8 jaren niet kon vertrekken wegens gezondheidsproblemen zijn daarentegen louter blote beweringen waarvoor u geen begin van bewijs kan voorleggen. Daarenboven kwam u aan in België op 29 augustus 2024 maar diende u pas een eerste verzoek om internationale bescherming in België in op 4 december 2024 (zie documenten in het administratief dossier). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag zoals hoger reeds aangegeven, redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat u na uw aankomst in België nog meer dan drie maanden wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees. Uw uitleg dat u een tijd wachtte omdat u uw been had gebroken, kan bezwaarlijk als afdoende verschoningsgrond worden aanvaard, zeker gezien dit probleem niet onoverkomelijk is en u in België wel degelijk een vriend had op wie u een beroep had kunnen doen voor uw verplaatsingen (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 16), en vermag dan ook niet afbreuk te doen aan voorgaande overwegingen. Uit het feit dat u niet heeft gereageerd op de uitnodiging voor het onderhoud bij het CGVS in het kader van uw eerst verzoek om internationale bescherming blijkt an sich reeds een desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat opnieuw onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade.”*

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De motieven inzake zijn verzoeken om internationale bescherming in Polen, Oostenrijk, Zwitserland, Roemenië en Duitsland, alsmede inzake zijn repatriëring, op zijn eigen verzoek, van Duitsland naar Georgië, laat verzoeker immers geheel ongemoeid.

Dat verzoeker Georgië tussen 2018 en 2024 omwille van gezondheidsredenen niet opnieuw kon verlaten, betreft, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, voorts een blote bewering en kan bezwaarlijk overtuigen. Dat verzoeker gedurende maar liefst zes jaren met gezondheidsproblemen zou

hebben gekampt die dusdanig ernstig waren dat hij, dit in weerwil van zijn zelfverklaarde problemen en vrees, zijn land van herkomst niet kon verlaten, wordt door verzoeker op generlei wijze gestaafd of aannemelijk gemaakt. Verzoeker legt ter staving van dit gegeven niet het minste begin van bewijs bij. Evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker gedurende voormelde periode in dermate ernstige armoede zou hebben geleefd dat hij zijn land niet kon verlaten. Verzoeker vermeldde dit namelijk niet wanneer hij bij het CGVS werd ondervraagd omtrent de redenen waarom hij nog zo lang in Georgië bleef ondanks dat hij aldaar beweerde te worden vervolgd.

De motieven inzake zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming in 2024, meer bepaald de vaststelling dat hij meer dan drie maanden talmd alvorens alhier om internationale bescherming te verzoeken en dat hij voor dit gegeven geen dienstige uitleg verstrekke, laat verzoeker verder volledig onverlet. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Voorts blijkt uit het feit dat verzoeker niet inging op de uitnodiging voor het persoonlijk onderhoud bij verweerder in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming wel degelijk een kennelijk gebrek aan interesse in het door hem ingediende verzoek om internationale bescherming en doet dit afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vermeende problemen, vrees en nood aan internationale bescherming. Dat verzoeker indertijd op straat zou hebben geleefd, betreft in dit kader een blote bewering die door verzoeker niet wordt gestaafd of onderbouwd. Hoe dan ook kon ook in dit geval van verzoeker worden verwacht dat hij zijn verzoek om internationale bescherming op een diligente wijze zou hebben opgevolgd indien de door hem aangevoerde nood aan internationale bescherming strookte met de waarheid.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

*“Ten derde is het weinig geloofwaardig dat u, wanneer u werkelijk in al die jaren, sinds 2002, zou vervolgd geweest zijn en bedreigd geweest zijn door de autoriteiten en door anderen en ook onrechtmatig in de gevangenis zou zijn gestoken, nooit een beroep zou hebben gedaan op de autoriteiten om een klacht in te dienen tegen de politie, criminelen of burgers of nooit een beroep deed op een mensenrechtenorganisatie of op een advocaat om te zien wat u kon doen in uw moeilijke situatie (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 13-14). We mogen immers toch redelijkerwijze verwachten dat u, wanneer u werkelijk in dergelijke problemen zou gezeten hebben, gedurende al die jaren, u toch op minstens één bepaald moment zou hebben geprobeerd om tot bescherming te komen, quod non in casu. U verklaarde dat u niet bent opgevoed om tegen iemand een klacht in te dienen omdat ze u dan een verklikker zouden kunnen noemen (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 14).”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij herhaalt dat hij niet werd opgevoed om tegen iemand klacht in te dienen, kan worden opgemerkt dat aangenomen kan worden dat dit niet zou opwegen tegen de decennialange vervolgingen waarvan verzoeker beweert slachtoffer te zijn geworden. Dat verzoeker in al die jaren in zijn land van herkomst nooit enige poging deed teneinde bescherming of bijstand te bekomen, en dit bijvoorbeeld door een klacht bij de autoriteiten tegen de politie, criminelen of burgers of door contact op te nemen met een advocaat of een mensenrechtenorganisatie, is manifest ongeloofwaardig. Dat zulke poging enkel tot meer problemen zou hebben geleid, betreft een blote, ongefundeerde, niet nader uitgewerkte, niet-gestaafde en louter hypothetische bewering. Verzoeker kan met het uiten van zulke bewering geenszins volstaan om te verklaren waarom hij, dit in weerwil van zijn vermeende problemen, nooit ook maar enige poging zou hebben ondernomen teneinde bescherming te bekomen in zijn eigen land.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

*“Ten vierde dient ook te worden opgemerkt dat u niet het minste begin van bewijs naar voor brengt dat uw gevangenisstraf van twee jaar buitenwettelijk of onterecht zou geweest zijn en te maken zou hebben met vervolging omwille van uw vermeende politieke voorkeur (CGVS, T. (...), 19.09.2025, p. 11). Dit kan zeker in het licht van de ongeloofwaardigheid van uw politieke profiel en de daaraan gekoppelde vervolgingsfeiten niet zomaar voor waar worden aangenomen.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd gelden.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Ten vijfde verklaarde u dat u een lening lopen had bij een bank in Georgië die u niet kan terugbetalen en er nu gedreigd zou worden met arrestatie (CGVS-vragenlijst, vraag 3.7). Er dient in dit verband echter te worden opgemerkt dat het gegeven dat u die bank in Georgië terug zou moeten betalen voor de verkregen kredieten en u daarvoor gezocht of in dit verband gearresteerd zou worden an sich geen vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming uitmaakt. In de mate dat uw vrees voor uw schuldeiser ook een vrees voor een normale procedure voor de terugvordering van het geleende geld uitmaakt, en er in het kader van die procedure geen sprake is van buitensporige straffen, waarvoor u ons ook geen indicaties geeft, kan er uiteraard ook geen sprake zijn van vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij geen geld heeft, de lening niet kan terugbetalen en in dit kader bestraffing vreest, doet verzoeker aan deze motieven immers hoegenaamd geen afbreuk. Waar verzoeker beweert dat men deze overtreding zal aanwenden om hem op te sluiten in de gevangenis omdat *“hij gekend is als politiek activist”*, kan verder dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen. Omwille van deze vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende politieke activisme en de hieruit voortgesproten problemen. Derhalve kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker omwille daarvan buitensporig of onterecht zou riskeren te worden vervolgd en bestraft naar aanleiding van het feit dat hij zijn lening niet kan terugbetalen.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Ook het paspoort dat verzoeker reeds eerder neerlegde en dat is opgenomen in de map ‘documenten’ betreffende verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming bevat geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofdzaak zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT